DELEGIRANI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/970

z dne 22. februarja 2019

o orodju, ki prosilcem omogoča, da preverijo status prošenj ter obdobje veljavnosti in status potovalnih odobritev v skladu s členom 31 Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2018/1240 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. septembra 2018 o vzpostavitvi Evropskega sistema za potovalne informacije in odobritve (ETIAS) ter spremembi uredb (EU) št. 1077/2011, (EU) št. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 in (EU) 2017/2226 ([1]) ter zlasti člena 31 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo (EU) 2018/1240 je bil vzpostavljen evropski sistem za potovalne informacije in odobritve (ETIAS), ki je namenjen državljanom tretjih držav, ki so oproščeni zahteve po vizumu pri prehodu zunanjih meja. Z njo so bili določeni pogoji in postopki za izdajo ali zavrnitev potovalne odobritve.

(2) Prosilci za potovalno odobritev ETIAS, imetniki potovalne odobritve, osebe, katerih potovalna odobritev ETIAS je bila zavrnjena, preklicana ali razveljavljena, ali osebe, katerih potovalna odobritev je potekla in ki so privolile, da se njihovi podatki hranijo v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) 2018/1240 (v nadaljnjem besedilu: prosilci), bi morale imeti možnost, da preverijo status prošenj ter obdobje veljavnosti in status potovalnih odobritev.

(3) Ta sklep bi moral določati, kako lahko prosilci preverijo status prošenj ter obdobje veljavnosti in status potovalne odobritve prek posebnega orodja.

(4) Orodje za preverjanje bi moralo biti dostopno prek posebnega javnega spletnega mesta, aplikacije za mobilne naprave in varne povezave. To povezavo do orodja za preverjanje bi bilo treba poslati na prosilčev elektronski naslov, ko je prosilec obveščen o potrditvi vložitve prošnje ali izdaji, preklicu ali razveljavitvi potovalne odobritve v skladu s členom 19(5), členom 38(1)(a), členom 42(a) in členom 44(6)(a) Uredbe (EU) 2018/1240.

(5) Orodje za preverjanje bi moralo omogočati potrditev identitete prosilca. Zato je treba določiti zahteve glede avtentikacije za dostop do orodja za preverjanje. Prosilci bi morali predložiti podatke za avtentikacijo. Poleg tega je treba določiti rezultate orodja za preverjanje, ki prosilcu omogoča, da preveri status prošnje ter obdobje veljavnosti in status potovalne odobritve.

(6) Določiti bi bilo treba kanale za komunikacijo med orodjem za preverjanje in centralnim sistemom ETIAS. Poleg tega bi bilo treba določiti format sporočil, standarde, protokole in varnostne zahteve.

(7) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ni sodelovala pri sprejetju Uredbe (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker pa Uredba (EU) 2018/1240 nadgrajuje schengenski pravni red, je Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola 21. decembra 2018 uradno sporočila svojo odločitev o prenosu Uredbe (EU) 2018/1240 v svoje nacionalno pravo.

([1]) UL L 236, 19.9.2018, str. 1.

([2]) Uredba (EU) 2017/2226 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2017 o vzpostavitvi sistema vstopa/izstopa (SVI) za evidentiranje podatkov o vstopu in izstopu ter podatkov o zavrnitvi vstopa državljanov tretjih držav pri prehajanju zunanjih meja držav članic in določitvi pogojev za dostop do SVI zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj ter o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in uredb (ES) št. 767/2008 ter (EU) št. 1077/2011 (UL L 327, 9.12.2017, str. 20).

(8) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ne sodeluje ([3]); Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanj ni zavezujoč in se v njem ne uporablja.

(9) Ta sklep predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ne sodeluje ([4]); Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.

(10) Ta sklep za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([5]), ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ([6]).

(11) Ta sklep za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([7]), ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ([8]).

(12) Ta sklep za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ([9]), ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ([10]).

(13) Evropski nadzornik za varstvo podatkov, s katerim je bilo 28. januarja 2019 opravljeno posvetovanje, je mnenje podal 8. februarja 2019 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Dostop do orodja za preverjanje

1. Prosilci za potovalno odobritev ETIAS, imetniki potovalne odobritve, osebe, katerih potovalna odobritev ETIAS je bila zavrnjena, preklicana ali razveljavljena, ali osebe, katerih potovalna odobritev je potekla in ki so privolile, da se njihovi podatki hranijo v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) 2018/1240 (v nadaljnjem besedilu: prosilci), imajo dostop do orodja za preverjanje.

2. Do orodja za preverjanje se dostopa prek:

(a) posebnega javnega spletnega mesta;

([3]) Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).
([4]) Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).
([5]) UL L 176, 10.7.1999, str. 36.
([6]) Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).
([7]) UL L 53, 27.2.2008, str. 52.
([8]) Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).
([9]) UL L 160, 18.6.2011, str. 21.
([10]) Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

(b) aplikacije za mobilne naprave iz člena 16 Uredbe (EU) 2018/1240;

(c) povezave, ki se pošlje prek storitve elektronske pošte ETIAS iz točke (f) člena 6(2) Uredbe (EU) 2018/1240. Ta povezava se pošlje, ko je prosilec obveščen o potrditvi vložitve prošnje ali izdaji, preklicu ali razveljavitvi potovalne odobritve v skladu s členom 19(5), členom 38(1)(a), členom 42(a) in členom 44(6)(a) Uredbe (EU) 2018/1240.

Člen 2

Dvofaktorska avtentikacija za dostop do orodja za preverjanje

1. Za povezavo z orodjem za preverjanje se uporablja dvofaktorska avtentikacija.

2. Pri prvi avtentikaciji se vnesejo naslednji podatki:

(a) številka potne listine;

(b) država izdaje potne listine, ki se izbere iz vnaprej določenega seznama;

(c) elektronski naslov.

3. Podatki, ki jih predloži prosilec, so podatki, ki jih je predložil v obrazcu prošnje.

4. Pri drugi avtentikaciji se v orodje za preverjanje vnese edinstvena koda za potrditev avtentikacije.

5. Ob predložitvi podatkov iz odstavka 2 se samodejno ustvari edinstvena koda, ki se pošlje prosilcu prek storitve elektronske pošte iz točke (f) člena 6(2) Uredbe (EU) 2018/1240.

6. Edinstvena koda poteče po kratkem časovnem obdobju. Če se pošlje nova edinstvena koda, prenehajo veljati edinstvene kode, ki so bile predhodno poslane istemu prosilcu.

7. Edinstvena koda se pošlje na elektronski naslov, ki je naveden v vloženi prošnji.

8. Edinstvena koda se lahko uporabi samo enkrat.

Člen 3

Rezultati orodja za preverjanje

1. Ob avtentikaciji za dostop do orodja prosilci vidijo status prošenj ali potovalnih odobritev, povezanih s številko potne listine.

2. V orodju za preverjanje je navedena ena od naslednjih kategorij statusa za vsako prošnjo ali potovalno odobritev, povezano s številko potne listine:

(a) „predloženo“;

(b) „veljavno“;

(c) „zavrnjeno“;

(d) „razveljavljeno“;

(e) „preklicano“;

(f) „pretečeno“.

3. V orodju za preverjanje je za vse veljavne potovalne odobritve naveden končni datum obdobja veljavnosti potovalne odobritve.

4. V primeru omejene ozemeljske veljavnosti je prosilec obveščen o državah članicah, za katere velja potovalna odobritev. Te informacije so prikazane na vidnem mestu v orodju za preverjanje.

5. V orodju za preverjanje je navedena izjava o omejitvi odgovornosti, v skladu s katero veljavna potovalna odobritev ne pomeni samodejne pravice do vstopa ali bivanja, kot je določeno v členu 36(6) Uredbe (EU) 2018/1240. V tej izjavi o omejitvi odgovornosti so prosilci pozvani tudi k uporabi spletne storitve sistema vstopa/izstopa (SVI) iz člena 13 Uredbe (EU) 2017/2226, ki je jasno označena, da pridobijo dodatne informacije o preostanku obdobja dovoljenega bivanja.

Člen 4

Zahteve glede prenosa podatkov

1. Orodje za preverjanje uporablja ločeno zbirko podatkov, ki je namenjena zgolj za branje in se posodablja vsakih nekaj minut z enosmernim prenosom najmanjše potrebne podmnožice podatkov, shranjenih v sistemu ETIAS, kar je potrebno za izvajanje določb členov 2 in 3 tega sklepa.

2. Agencija eu-LISA je odgovorna za varnost orodja za preverjanje, za varnost osebnih podatkov, ki jih ta vsebuje, in za postopek prenosa osebnih podatkov v ločeno zbirko podatkov, ki je namenjena samo za branje.

Člen 5

Format sporočil, standardi in protokoli

Format sporočil in protokoli, ki jih je treba uporabljati, so vključeni v tehničnih specifikacijah iz člena 73(3) Uredbe (EU) 2018/1240.

Člen 6

Posebni varnostni vidiki

1. Orodje za preverjanje je zasnovano in se izvaja tako, da zagotavlja zaupnost, celovitost in razpoložljivost obdelanih podatkov ter nezmožnost izpodbijanja operacij. Njegovo tehnično in organizacijsko izvajanje je v skladu z zahtevami varnostnega načrta ETIAS iz člena 59(3) Uredbe (EU) 2018/1240 ter pravili o varstvu in varnosti podatkov, ki se uporabljajo za javno spletno mesto in aplikacijo za mobilne naprave, iz člena 16(10) Uredbe (EU) 2018/1240.

2. Orodje za preverjanje je zasnovano tako, da se prepreči nezakonit dostop do njega. Zato orodje za preverjanje omeji število poskusov dostopa do njega z isto potno listino ali edinstveno kodo. Poleg tega orodje vključuje ukrepe za zaščito pred nečloveškim ravnanjem.

3. Orodje za preverjanje vključuje tudi ukrepe za zagotovitev, da seja po nekaj minutah nedejavnosti poteče.

4. Za dodatne podrobnosti o zaupnosti, celovitosti in razpoložljivosti obdelanih podatkov veljajo tehnične specifikacije iz člena 73(3) Uredbe (EU) 2018/1240.

Člen 7

Dnevniki

1. V okviru orodja za preverjanje se vodijo dnevniki o dejavnosti, ki vsebujejo:

(a) podatke o avtentikaciji, vključno s tem, ali je bila avtentikacija uspešna ali ne;

(b) datum in čas dostopa.

2. Dnevniki o dejavnosti v okviru orodja se kopirajo v centralni sistem. Hranijo se največ eno leto po koncu obdobja hrambe dosjeja, razen če so potrebni za že začete postopke spremljanja. Po navedenem obdobju se samodejno izbrišejo.

Taki dnevniki se lahko uporabljajo le za namene člena 69(4) Uredbe (EU) 2018/1240.

Člen 8

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 22. februarja 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER